

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2018 r. w Gliwicach

sprawy I. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o składki

na skutek odwołania I. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25 maja 2016 r. **nr** (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję częściowo w ten sposób, że stwierdza, iż zadłużenie I. P. na dzień 25 maja 2016 roku z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lipca 2009 roku do grudnia 2011 roku wynosi co do należności głównej 15178,68 zł (piętnaście tysięcy sto siedemdziesiąt osiem złotych 68/100) oraz z tytułu odsetek za zwłokę w opłaceniu składek na Fundusz Pracy z okres od lipca 2009 roku do grudnia 2011 roku wynosi 859 zł (osiemset pięćdziesiąt dziewięć złotych);

2. w pozostałej części oddala odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

sygn. akt VIII U 1306/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 maja 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., działając na podstawie art. 83 ust 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, stwierdził że I. P. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy.

Ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji, domagając się jej uchylenia. W uzasadnieniu podniosła, że składki zdrowotne, które zostały wskazane w zaskarżonej decyzji są już pobierane i zajęte przez komornika na podstawie orzeczenia z 14 września 2015r. Podała, że na chwilę obecną prowadzona jest egzekucja z jej wynagrodzenia. Odwołująca wskazała, że znajduje się w trudnej sytuacji, ponieważ osiąga niskie dochody – ok. 1500 zł netto, gdyż

ZUS pobiera jej ok. 700 zł miesięcznie. Podkreśliła, że brak uregulowania faktur od jej dłużników spowodował utratę płynności finansowej przez jej firmę, co spowodowało zadłużenie względem ZUS. Odwołująca dodała, że kilka razy wnioskowała o umorzenie jej zaległości składkowych. Ostatecznie kwestionowała również wysokość zadłużenia wskazanego w decyzji, które w jej ocenie zostało zawyżone.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołująca I. P. od 1 marca 2005r. prowadziła jednoosobową działalność gospodarczą w zakresie demontażu wyrobów zużytych. Działalność ta została zawieszona 1 lipca 2015r. a 10 lipca 2017r. dokonano jej wykreślenia z rejestru przedsiębiorców.

Zaskarżoną decyzją z 25 maja 2016r. (...) Oddział w Z. ustalił ubezpieczonej zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy. Kwotę zadłużenia wraz z odsetkami organ rentowy ustalił na 46 943,66 zł, w tym z tytułu:

- składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lipca 2009r. do grudnia 2011r. - 15 178,72 zł plus odsetki w kwocie 9128,00 zł,
- składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od września 2009r. do czerwca 2015r. - 15 140,43 zł plus odsetki w kwocie 5217,00 zł,
- składek na Fundusz Pracy za okres od lipca 2009r. do grudnia 2011r. # 1419,51 zł plus odsetki w kwocie 860,00 zł.

I. P., nie zgadzając się z ww. decyzją, wniosła odwołanie. Odwołująca domagała się jej uchylecia, wskazując na jej trudną sytuację materialną oraz na fakt, iż część jej zaległości składkowych zostało spłaconych w drodze egzekucji komorniczej.

Pismem z 21 marca 2017r. odwołująca sprecyzowała swoje zarzuty dotyczące kwoty jej zadłużenia określonej przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji. Wskazała, iż w zatrudniała tylko jednego pracownika w wymiarze ¼ etatu w okresach od 1 lipca 2009r. do 31 marca 2010r. oraz od 1 marca 2011r. do 31 lipca 2011r. i za okres od 1 lipca 2009r. do 31 marca 2010r. powinna zapłacić 1017,24 zł na ubezpieczenie społeczne, a za okres od 1 marca 2011r. do 31 lipca 2011r. 563,20 zł na ubezpieczenie społeczne. Podniosła również, że jeśli chodzi o składki dotyczące jej osoby jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą, to za okres od lipca 2009r. do kwietnia 2010r. zostały już spłacone w toku egzekucji z jej wynagrodzenia, natomiast pozostała zaległość tytułem składek na ubezpieczenia społeczne wynosi 10 168,68 zł oraz 4561,24 zł tytułem składek na ubezpieczenie zdrowotne, wraz z odsetkami.

Na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości A. M. z dnia 7 stycznia 2018r. (k.78-168) oraz przy uwzględnieniu zastrzeżeń organu rentowego Sąd ustalił kwotę zadłużenia odwołującej jako płatnika składek na dzień 25 maja 2016r., tj. na dzień wydania zaskarżonej decyzji, na którą składają się:

- 15 178,68 zł – tytułem zaległych składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lipca 2009r. do grudnia 2011r. plus odsetki w kwocie 9128,00 zł,
- 15 140,43 zł tytułem zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od września 2009r. do czerwca 2015r. plus odsetki w kwocie 5217,00 zł,
- 1419,51 zł tytułem zaległych składek na Fundusz Pracy za okres od lipca 2009r. do grudnia 2011r. plus odsetki w kwocie 859,00 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości A. M. z dnia 7 stycznia 2018r. (k.78#168).

Sąd uznał, że zgromadzony materiał dowodowy jest wystarczający do rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. W szczególności Sąd podzielił wnioski i wyliczenia biegłego A. M. w zakresie ustalenia zadłużenia odwołującej na dzień wydania zaskarżonej decyzji. Opinia została sporządzona w sposób wyczerpujący i spójny, a obliczenia biegłego były precyzyjne i prawidłowe.

Organ rentowy co do zasady nie kwestionował opinii biegłego. W piśmie procesowym z 14 lutego 2018r. zwrócił jedynie uwagę na błąd rachunkowy biegłego w zakresie wyliczenia odsetek od zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne za luty 2012r., które na dzień wydania zaskarżonej decyzji powinny wynosić 86 zł, a nie jak wyliczył biegły – 58 zł.

Sąd uwzględnił zastrzeżenia organu rentowego, ponieważ biegły dopuścił się błędu rachunkowego w tym zakresie.

Pismem z 5 marca 2018r. odwołująca wniosła zastrzeżenia do opinii biegłego A. M.. Odwołująca podniosła, że zostały uregulowane wszystkie należności będące przedmiotem egzekucji sądowych, czego biegły nie uwzględnił w opinii. Nadto wskazała, że zaległe składki zdrowotne za okres od lutego 2012r. do czerwca 2015r. zostały uregulowane wraz z odsetkami w toku egzekucji komorniczej. Odwołująca podkreśliła również, że organ rentowy tworzył dokumentacje rozliczeniowe jej męża – P. P. (2), pomimo jej oświadczeń, iż P. P. (2) nie jest pracownikiem. Odwołująca zarzuciła również biegłemu nierzetelność w sporządzeniu przedmiotowej opinii, czego przykładem miało być wielokrotne wskazywanie dat egzekucji jako „1900”.

Sąd nie uwzględnił zarzutów odwołującej. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że Sąd weryfikuje prawidłowość decyzji w dacie jej wydania na podstawie wszystkich zebranych w sprawie dokumentów i innych dowodów, na podstawie których można ustalić istnienie zadłużenia i ewentualnie jego wysokość, które również jest ustalane na dzień wydania zaskarżonej decyzji. Biegły prawidłowo wyliczył zadłużenie odwołującej, opierając się na wszystkich przedłożonych w sprawie dokumentach. Odwołująca, będąc stroną postępowania kwestionującą zaskarżoną decyzję, nie przedłożyła żadnych innych dowodów mogących mieć wpływ na zmianę ustalonej na dzień wydania decyzji kwoty zadłużenia. Sąd podkreśla również, że stan rozliczeń należności jest każdorazowo ustalany na podstawie aktualnie zaewidencjonowanych w systemie informatycznym ZUS danych z wypełnionych i przekazanych przez płatnika dokumentów rozliczeniowych oraz zaewidencjonowanych na koncie płatnika wpłat. Odnosząc się do zarzutów dotyczących kilkukrotnego wskazywania w opinii dat egzekucji jako „1900”, Sąd zwraca uwagę, że są to oczywiste omyłki pisarskie, które nie wpływają na wyliczenia biegłego. Błędne zapisy biegłego pojawiają się w opinii w załączniku nr 11 na karcie 118, 119, 120v, 128v, 130, 154, 155, 156, 157, 158, 159v akt sprawy. Błędne zapisy pojawiły się w pozycji „Wpłata egz.”. W pozycji tej nie powinna zostać wpisana data, ale kwota, która za każdym razem jest wpisana na tej samej karcie i w tym samym miesiącu analizowanym przez biegłego - w części dotyczącej rozliczenia i opisanej jako (...). Są to kwoty figurujące obok dat wpłat egzekucyjnych, a opisane jako „wpłata egz.”. Biegły dokonując obliczeń uwzględnił te kwoty.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na częściowe uwzględnienie – jednak w niewielkim zakresie.

W pierwszej kolejności Sąd zwraca uwagę, że przed Sądem I instancji nie ma możliwości uchylecia zaskarżonej decyzji a jedynie jej zmiana bądź oddalenie odwołania. Art. 477¹⁴ § 4 - 6 k.p.c. przewiduje wprawdzie możliwość uchylecia decyzji ale tylko w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych zależnego od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu lub niepełnosprawności ale jedynie w sytuacjach ściśle określonych w przepisach. Przedmiotowa sprawa zaś do takich nie należy.

W niniejszej sprawie przedmiotem sporu jest zadłużenie ubezpieczonej z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą. Organ

rentowy decyzją z 25 maja 2016r. ustalił ubezpieczonej zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lipca 2009r. do grudnia 2011r. wynoszące 15 178,72 zł plus odsetki w kwocie 9128,00 zł, z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od września 2009r. do czerwca 2015r. wynoszące 15 140,43 zł plus odsetki w kwocie 5217,00 zł oraz z tytułu nieopłaconych składek na Fundusz Pracy za okres od lipca 2009r. do grudnia 2011r. wynoszące 1419,51 zł plus odsetki w kwocie 860,00 zł. Kwotę zadłużenia wraz z odsetkami organ rentowy ustalił na 46 943,66 zł. Kwestią sporną pozostawała ostatecznie wysokość stwierdzonego w zaskarżonej decyzji zadłużenia odwołującej.

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja jest częściowo nieprawidłowa w zakresie obliczonego zadłużenia ubezpieczonej.

Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym, regulują przepisy ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1778 ze zm.), zwanej ustawą systemową.

Zgodnie z art. 1 ustawy ubezpieczenia społeczne obejmują ubezpieczenie emerytalne, ubezpieczenia rentowe i ubezpieczenie chorobowe i wypadkowe.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt. 4 ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Obowiązek ubezpieczenia powstaje od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych. Obowiązek zgłoszenia osoby prowadzącej działalność gospodarczą spoczywa na tej osobie (ust.3).

Natomiast po myśli art. 17 w związku z art. 46 ustawy, płatnik składek obowiązany jest według zasad wynikających z przepisów niniejszej ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenie składek oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu świadczeń następuje w deklaracji rozliczeniowej ZUS DRA.

Po myśli art. 47 ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc.

Zgodnie zaś z treścią art. 48 tejże ustawy, jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolnionym, organ rentowy dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji, bez uwzględnienia wypłaconych płatnikowi świadczeń, zawiadamiając go o tym. Jeżeli po wymierzeniu składek z urzędu płatnik złoży deklarację rozliczeniową, organ rentowy koryguje wymiar składek do wysokości wynikającej ze złożonej deklaracji z uwzględnieniem wykazanych w niej świadczeń.

Obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą wynika z art. 66 ust 1 pkt 1 lit.c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1938 ze zm.).

Z kolei na podstawie art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 1065 ze zm.), osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą jest zobowiązana do opłacania obowiązkowych składek na Fundusz Pracy ustalonych od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Nadto zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy systemowej od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, 648, 768, 935, 1428 i 1537) z wyłączeniem art. 56a.

W myśl art. 83 ust 1 pkt 2 ustawy systemowej ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących m.in. przebiegu ubezpieczeń.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w przedmiotowej sprawie wykazało, iż odwołująca w dniu wydania zaskarżonej decyzji, tj. 25 maja 2016r., była dłużniczką Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie niezapłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, natomiast wysokość jej zadłużenia częściowo różni się od podanej przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji.

W toku niniejszego postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, który dokonał wyliczeń w zakresie zadłużenia odwołującej z tytułu nieopłaconych składek na dzień wydania zaskarżonej decyzji. W oparciu o ww. opinię oraz zgłoszone przez ZUS zastrzeżenia w zakresie wyliczenia odsetek od zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne, Sąd uznał, iż na kwotę zadłużenia odwołującej jako płatnika składek na dzień 25 maja 2016r. składają się:

- 15 178,68 zł – tytułem zaległych składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lipca 2009r. do grudnia 2011r. plus odsetki w kwocie 9128,00 zł,
- 15 140,43 zł tytułem zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od września 2009r. do czerwca 2015r. plus odsetki w kwocie 5217,00 zł,
- 1419,51 zł tytułem zaległych składek na Fundusz Pracy za okres od lipca 2009r. do grudnia 2011r. plus odsetki w kwocie 859,00 zł.

Sąd uwzględnił obliczenia biegłego, które były precyzyjne, prawidłowe i oparte na dokumentacji rozliczeniowej odwołującej w spornym okresie. Sąd zaznacza, że obliczenia biegłego jedynie nieznacznie odbiegają od wyliczeń organu rentowego w zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd w punkcie 1, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż zadłużenie I. P. na dzień 25 maja 2016r. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne za okres od lipca 2009r. do grudnia 2011r. wynosi co do należności głównej 15 178,68 zł oraz z tytułu odsetek za zwłokę w opłaceniu składek na Fundusz Pracy z okres od lipca 2009r. do grudnia 2011r. wynosi 859 zł.

W pozostałym zakresie Sąd w pkt 2, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek